

PROP DE VOSALTRES

Anem a Lourdes

Sempre associem la paraula Lourdes, nom d'una localitat del sud de França, a la Mare de Déu i les seves aparicions a santa Bernardette, a mitjans del segle XIX. També és comú unir la mateixa paraula amb el món dels malalts. Multitud d'ells van diàriament a resar davant la imatge de la Mare de Déu, per la seva malaltia i per suplicar la necessària fortalesa davant d'aquesta situació. Amb seguretat li demanen que intercedeixi davant el Senyor per acceptar els moments difícils de la vida. Tots ells vénen renovats de l'experiència de la visita-pelegrinatge a aquella ciutat.

Durant aquest curs ja he abordat el tema dels malalts en un comentari amb ocasió de la festa de l'advocació de la Mare de Déu de Lourdes (11 de febrer), i en d'altres ocasions fent referència a l'Hospitalitat, a Vida Creixent, a Mans Unides i a la família de Sant Joan de Déu. Ho faig de nou perquè tinc la convicció que és un assumpte que commou l'interior de cada persona i preocupa al conjunt de la societat i les seves institucions. De fet ocupa moltes pàgines de l'ensenyament de l'Església. Voldria així promoure la sensibilitat i ajuda vers els nostres familiars, amics i coneguts malalts.

Aquesta reflexió no vol ser gens pretensiosa en el sentit de buscar solucions a una realitat tan impressionant com és la malaltia. És només un toc d'atenció a tots els catòlics, per convidar-los a complir amb els mandats de Jesucrist en referència a proximitat, preocupació i cura cap als que més pateixen, en qualsevol circumstància de la vida. I, sens dubte, entre ells es troben els malalts, ja estiguin residint en els seus domicilis o en un llit

d'hospital. Comptant, a més, amb els trets psicològics que d'una forma particular apareixen en aquests moments, tant entre els que cuiden com amb els que són cuidats. El cansament, la solitud, l'oblit, la sobrecàrrega de tasques, l'insuportable dolor, els retrets. També, valorem els esforços, l'ànim, la constància, la gratitud, l'acceptació de la dificultat. I uns i altres, en les alegries i en les tristesses, en la pregària, en el silenci contemplatiu, en l'amor i en l'esperança.

Tot això per recordar-vos que a finals de juny l'Hospitalitat de Lourdes pelegrinarà, un any més,

a aquesta ciutat. Els membres d'aquesta institució diocesana acompanyaran malalts i alguns familiars a pregar davant la Mare de Déu; ells mateixos, que durant mesos han estat organitzant aquesta singular iniciativa, es disposen també a viure uns dies d'intensa espiritualitat i servei, i a enfortir-se en el permanent compromís cristià. També, per convidar tothom a participar en el pelegrinatge. I, sobretot, perquè eleveu una pregària pel seu feliç desenvolupament. Per facilitar la informació, l'Hospitalitat ha repartit uns tríptics que podeu trobar a totes les parròquies i llocs de culte, amb els detalls precisos i útils per a la inscripció, el tipus d'allotjament, els preus, els telèfons de contacte, etc.

Per a aquesta ocasió han escollit un lema molt significatiu, pres de l'Evangelí; es tracta del pasatge de les noces de Canà, quan la Mare de Déu diu als criats, referint-se al seu Fill: «Feu tot el que Ell us digui». Potser ens seria bo aplicar-lo també a la nostra pròpia vida i fer diàriament allò que sabem que el Senyor ja ens ha dit, i busquem mil excuses per no sentir-ho: estimeu el pròxim, pregueu per tots, anuncieu l'Evangelí, perdoneu sempre, esforceu-vos en crear unitat i comunió en les comunitats, sigueu generosos, acolliu amb afecte a qui us trobeu en el camí de la vida, busqueu i digueu sempre la veritat, col·laboreu en iniciatives i institucions que fomentin la dignitat de les persones, la justícia i la pau. Finalment, tracteu amb sol·licitud amorosa els malalts i agraiu, com a malalts, a aquells que us cuiden.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Jornada de voluntaris de Pastoral Penitenciària

El passat dissabte 5 de maig, la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana va acollir la 19a Jornada de Voluntaris de la Pastoral Penitenciària del Bisbat de Lleida. Més d'una trentena de participants es van donar cita. La jornada va començar amb la ponència «Estrangeria i presó», a càrrec de Mercedes Cabezudo i Antonieta Roma, assistents socials del Centre Penitenciari de Ponent. En la seva intervenció van parlar sobre l'impacte en

la població penitenciària d'aquesta realitat. A la segona conferència, el jesuïta José Francisco Aranguren va parlar de la pedagogia de Jesús i de la seva compassió a través de la paràbola del bon samarità.

Per acabar, hi va haver una taula rodona amb experiències de l'àmbit social, religiós i jurídic. Així vam donar per conclosa la jornada de formació.

P. Josep Leonardo Sánchez
Delegat de la Pastoral Penitenciària

CERCA DE VOSOTROS

Vamos a Lourdes

Siempre asociamos la palabra Lourdes, nombre de una localidad del sur de Francia, a la Virgen María y sus apariciones a santa Bernardette, a mediados del siglo XIX. También es común unir la misma palabra con el mundo de los enfermos. Multitud de ellos acuden a diario a rezar ante la imagen de la Virgen por su enfermedad y por suplicar la necesaria fortaleza ante esa situación. Con seguridad le piden que interceda ante el Señor para poder aceptar los momentos difíciles de la vida. Todos ellos vienen renovados de la experiencia de la visita-peregrinación a esa ciudad.

Durante este curso ya he abordado el tema de los enfermos en un comentario con ocasión de la fiesta de la advocación de la Virgen de Lourdes (11 de febrero) y en otras ocasiones referidas a la Hospitalidad, a Vida Creixent, a Manos Unidas y a la familia de San Juan de Dios. Lo hago de nuevo porque tengo la convicción de que es un asunto que conmueve el interior de cada persona y preocupa al conjunto de la sociedad. El tema ocupa muchas páginas de la enseñanza de la Iglesia. Quisiera así promover la sensibilidad y la ayuda hacia nuestros familiares, amigos y conocidos enfermos.

Esta reflexión no quiere ser nada pretenciosa en el sentido de buscar soluciones a una realidad tan impresionante como es la enfermedad. Es sólo una llamada de atención a todos los católicos para invitarles a cumplir con los mandatos de Jesucristo en cuanto a cercanía, preocupación y desvelos hacia los que más sufren, en cualquier circunstancia de sus vidas. Y, sin duda, entre ellos se encuentran los enfermos, ya estén residiendo en sus domicilios o en una cama de hospital. Contando además con los rasgos psicológicos que de una forma particular aparecen en esos momentos, tanto entre los que cuidan como con los que son cuidados. El cansancio, la soledad, el olvido, la sobrecarga de tareas, el insostenible dolor, los reproches. También, valoramos los desvelos, el ánimo, la constancia, la gratitud, la aceptación de la dificultad. Y unos y otros, en las alegrías y en las tristezas, en la oración, en el silencio contemplativo, en el amor y en la esperanza.

Todo ello para recordar a todos que a finales de junio la Hospitalidad de Lourdes peregrinará, un año más, a esa ciudad. Los miembros de esta institución diocesana acompañarán a enfermos y a algunos familiares a orar ante la Virgen María; ellos mismos, que durante meses han estado organizando esta singular iniciativa, se disponen también a vivir unos días de intensa espiritualidad y servicio, y a fortalecerse en el permanente compromiso cristiano. También, para invitar a todos a participar en la peregrinación. Y, sobre todo, para que elevéis una plegaria por el feliz desarrollo de la misma. Para facilitar la información la Hospitalidad ha repartido unos trípticos que podéis encontrar en todas las parroquias y lugares de culto, con los detalles precisos y útiles para la inscripción, el tipo de alojamiento, los precios, los teléfonos de contacto, etc.

Para esta ocasión han escogido un lema muy significativo, tomado del Evangelio; se trata del pasaje de las bodas de Caná, cuando la Virgen María les dice a los criados, refiriéndose a su Hijo: «Haced lo que Él os diga». Tal vez nos sería bueno aplicarlo también a nuestra propia vida y hacer a diario aquello que sabemos que el Señor ya nos ha dicho y buscamos mil excusas para no oírlo: amad a vuestro prójimo, rezad por todos, anunciad el Evangelio, perdonad siempre, esforzaos en crear unidad y comunión en las comunidades, sed generosos, acoged con cariño a cuantos os encontréis en el camino de la vida, buscad y decid siempre la verdad, colaborad en cuantas iniciativas e instituciones fomenten la dignidad de las personas, la justicia y la paz. Por último, tratad con solicitud amorosa a los enfermos y agradeced, como enfermos, a aquellos que os cuidan.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Gran festa per celebrar els 40 anys de l'Esplai Sant Ignasi

L'Esplai Sant Ignasi ha celebrat el seu 40è aniversari amb una Gran Festa a la Casa de Colònies La Manreana, a Juneda.

En aquests dos dies, han passat més de 275 persones. El diumenge al matí, va tenir lloc la lectura d'un manifest elaborat de forma conjunta pels infants i joves de l'Esplai que, amb joia, cloïa: «Tenim molta sort de poder venir a l'esplai!». Després de la Missa Major, va arribar el dinar de ger-

manor. Es va recordar el pare Joan Suñol, SJ, com a un dels protagonistes de la història del centre d'esplai, consiliari i acompanyant del grup en els seus inicis. La jornada va acabar amb la presentació del documental #40AnysTenimJa, un recorregut de la història, a través d'experiències i anècdotes de l'Esplai; i el reconeixement públic a totes les monitores i monitors presents a la festa. 40 anys de lleure educatiu. L'any 1978, un grupet de joves de la Parròquia

de Sant Ignasi de Loiola es va engrescar en la tasca d'organitzar un servei educatiu de lleure de forma voluntària al barri. Des d'aleshores l'equip ha anat canviant i creixent, fins a arribar on es troba ara l'Esplai, però sempre amb el mateix esperit i estil de ser i fer.

Mateo Aventín, director de l'Esplai, afirmava: «Apostem per aquest projecte i seguirem servant i estimant com ho hem fet fins ara».

Creixen un 14% les visites a la pàgina web del Bisbat

La web del Bisbat de Lleida ha rebut el darrer any 235.420 visites, que representen un augment del 14% respecte a l'any passat i una mitjana diària de 645 visites. Així ho va donar a conèixer la delegació de Mitjans de Comunicació coinci-

dint amb la roda de premsa amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que es va celebrar el passat 13 de maig. En aquesta compareixença també es va explicar els altres canals de la institució com són el programa de ràdio setmanal «De

Bat a Bat al Bisbat de Lleida», el *Full Dominical*, Facebook, Twitter, Instagram o el butlletí digital. A més a més, es va recordar que fa dos anys hi ha un centenar de vídeos històrics de la Diòcesi que estan disponibles a la pàgina web. També es va anunciar que el pròxim curs, el Bisbat de Lleida, juntament amb la Diòcesi d'Urgell prepara una jornada de formació per a periodistes en col·laboració amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Aquesta iniciativa pretén atansar els professionals de la comunicació de Ponent eines per conèixer el fet religiós.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

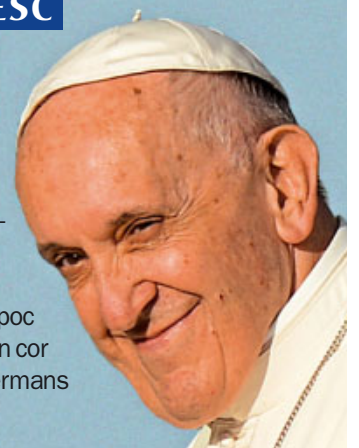

@Pontifex: «Estem tots cridats a ser sants vivint amb amor i oferint el nostre testimoni en les ocupacions diàries» (14 d'abril).

@Pontifex: «L'Església és jove perquè l'Evangelio és com una limfa vital que el regenera contínuament» (15 d'abril).

@Pontifex: «Qui té cura dels infants està de part de Déu i venç la cultura d'un sol ús. Alliberem els infants de qualsevol forma d'explotació» (16 d'abril).

@Pontifex: «Déu ens demana poc i ens dona molt. Ens demana un cor obert per acollir-hi a Ell i als germans més dèbils» (17 d'abril).

Persones vinculades a l'Església reben la medalla de la solidaritat de Lleida

El saló de plens de la Paeria va acollir, el passat 10 de maig, el lliurament de plaques i medalles de la ciutat. L'acte es va celebrar en el marc de la lectura del pregó que obre les Festes de Maig. Entre d'altres, van rebre la Medalla a la Solidaritat de la Paeria Ramon Baró, exdirector de Càritas; Natàlia Méndez, exdirectora d'Arrels-Sant Ignasi, i Assumpta Costafreda, coordinadora de la Federació Catalana de Voluntariat a Lleida i responsable del Voluntariat Vicencià. L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, va lloar la figura d'aquestes tres personalitats d'Església per la seva tasca al costat dels més desfavorits. Per la seva banda, també va rebre una placa commemorativa la Congregació dels Dolors. El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, també va assistir a l'acte de proclamació de les Pubilles de la Festa Major.

El pregó, primer acte oficial de la Festa Major en honor a sant Anastasi, va anar a càrrec de l'artista Perico Pastor. El dia següent, la Catedral va acollir la Missa en honor del sant i la processó per l'Eix Comercial fins a la Plaça Sant Joan, on es va fer l'ofrena floral.

Cal recordar que enguany es va commemorar el mig segle d'aquest esdeveniment.

La botiga Fil per Randa acull una conferència sobre comerç just

Amb motiu del Dia Internacional del Comerç Just, el passat dia 7 de maig la botiga Fil per Randa va acollir una conferència-col·loqui sobre el comerç just i la cooperació fraternal. En el col·loqui hi van participar Ana Sancho i Maria José Nieto, dels serveis generals de Càritas Espanyola. Ambdues van fer una explicació del perquè de la implicació de Càritas en el comerç just i el motiu d'aquesta iniciativa. Van explicar que aquesta aposta va començar per la necessitat de millorar la cooperació internacional amb les Càritas més pobres del món. Abans l'ajuda, segons van afirmar les ponents, es limitava a oferir assistència després de desastres naturals o tragèdies humanitàries.

Actualment, el comerç just ofereix una sortida digna per a moltes persones que viuen en països empobrits, possibilitant una millora familiar i comunitària.

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Un camí de plenitud (II)

En la nostra societat, es detecta una vertadera preocupació per la felicitat. El món ha deixat de ser concebut com un vall de llàgrimes i es concep com un espai per a realitzar-se i ser feliç. Pertot arreu es busca amb delit i fàcilment es detecten propostes de felicitat que, com objectes de consum, es posen a disposició del ciutadà.

Es comença a pensar que la vida humana pot ser, si bé limitada, una experiència agradable i feliç. En aquesta perspectiva, són significatives la reconciliació amb el propi cos, la reconciliació amb els desigs més constitutius de la persona, la reconciliació amb l'entorn natural i amb els altres acceptant la seva diferència com una riquesa inèdita.

S'ha perdut ja fa temps la confiança en els freds sistemes ideològics de la raó que ja no fascinen i en les grans màquines polítiques i religioses per a les quals la individualitat ja no compta. Sembla que en el nostre present esmorçit només tenen futur les propostes i les actituds que respectin el misteri de la persona i que ajudin a ser feliç pels innombrables camins de l'amistat, de la solidaritat i de l'amor.

Dins d'aquest batibull de propostes, cal anar, però, a pams. No crec en els paradisos artificials, per dir-ho a la manera de Charles Baudelaire. Tampoc en una felicitat que s'identifica amb l'evasió. Davant de tota mena de drogues, necessitem projectes que ens facin sentir lliures, que ens donin el gust per la vida, que ens encisin estimulant la lucidesa intel·lectual i la sensibilitat ètica.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

► Diumenge, 10 de juny:

- A les 10.30 h, confirmacions a la Parròquia de Torregrossa.
- A les 12 h, confirmacions a la Parròquia de Puigverd de Lleida.
- A les 18 h, confirmacions a la Parròquia de la Mercè.

► Divendres, 15 de juny:

- A les 20 h, confirmacions a la Parròquia d'Alcarràs.

► Dissabte, 16 de juny:

- Matí, IV Diada Missionera a la Parròquia de Santa Teresina.
- A les 9 h, Trobada de Formació de la UP de Santa Maria Magdalena i el Pilar, a la Parròquia de Santa Maria Magdalena.
- A les 12 h, Eucaristia organitzada per l'Apostolat de la Lectura, a l'Acadèmia Mariana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 11,21b-26;13,1-3 / SI 97 / Mt 5,1-12]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí; sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Àlicia, verge cistercenca.

12. ■ Dimarts [1R 17,7-16 / SI 4 / Mt 5,13-16]. □ *Tortosa*: Santa Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Joan de Sahagún, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dimecres [1R 18,20-39 / SI 15 / Mt 5,17-19]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. ■ Dijous [1R 18,41-46 / SI 64 / Mt 5,20-26]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Divendres [1R 19,9a.11-16 / SI 26 / Mt 5,27-32]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev.

(†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.

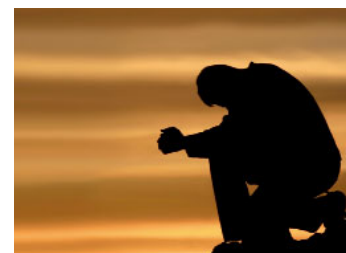
16. ■ Dissabte [1R 19,19-21 / SI 15 / Mt 5,33-37]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); santa Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, verge.

17. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 17,22-24 / SI 91 / 2C 5,6-10 / Mc 4, 26-34]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralls, bisbe.

Diumenge X de durant l'any (B)

COMENTARI

No ens tanquem davant la misericòrdia de Déu!

El Gn 1:11 és un punt i a part essencial dins la Bíblia.

El 2n relat de la Creació planteja més la qüestió de l'origen del mal que el del món, amb veritats bàsiques de la fe expressades en llenguatge mito-poètic.

Malgrat la rebel·lió, el Senyor segueix preocupant-se per Adam i li pregunta amb amor: *On ets?*, on t'hi has posat? (Gn 3,9). Així el Creador li recorda el *jardí a Edèn* d'on l'havia posat al front.

Trencar amb Déu duu a trencar amb el próisme i per això Adam dona la culpa a la dona que m'heu donat.

La serp (símbol bíblic de l'enemic de Déu) és maleïda amb anunci de lluita: *Posaré enemistat entre el teu llinatge i el de la dona*; i sobretot amb promesa de victòria final d'un del llinatge de la dona: el Messies, el Fill de Déu, nascut d'una dona (Ga 4,4).

Poden ser «ministres» del Déu gloriós uns homes sense qualitats realment extraordinàries? Pau fa lectura profunda de l'experiència apostòlica: no mancarà la manifestació gloriosa de Déu! Vindrà al seu moment.

Ara cal lluitar. La Salvació és per a l'Apòstol el valor decisiu, sense que la dimensió històrica sigui negada o desconejada; simplement és relativitzada.

Saber que, *quan es desfà la casa terrenal del nostre cos tenim al cel un altre edifici que és obra de Déu*, no porta a evadir-nos del món. Perquè *tant si vivim en el cos si n'emigrem, només ens delim per ser-li plaents*.

En l'acusació a Jesús d'estar posseït per Beel-Zebul el més greu és qui l'acusa: els *Mestres de la Llei*, responsables d'administrar la justícia, instruir el poble en la Llei i continuar el seu desenvolupament teòric.

El qui injuria l'Esperit Sant, Déu no el perdonarà mai: no perquè Déu no pugui o no vulgui perdonar, sinó perquè el pecador es tanca a la misericòrdia de Déu.

La blasfèmia contra l'Esperit Sant és el rebuig de l'oferta salvadora i perdonadora de Jesús.

L'Evangeli mostra el contrast entre els parents que *anaren per endur-se'l perquè deien que havia perdut el seny* i l'autèntica família de Jesús que ho és *tothom qui compleix la voluntat de Déu*. Ser del grup/família de Jesús és fruit de l'obediència a la voluntat de Déu coneguda per la fe en Jesucrist.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 3,9-15)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu el cridà i li digué: «On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat.» Li digué el Senyor-Déu: «Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat.» El Senyor-Déu digué a la dona: «Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat.» El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigues enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap i tu l'atacaràs al taló.»

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 4,13-5,1)

Germans, l'Esclat diu: «Em sento ple de fe, i per això he parlat.» Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és ben bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria. Per això no ens desanimem. És veritat que la vida d'homes que vivim per fora es va consumint, però la que vivim dins nostre es va renovant cada dia, perquè el pes lleuger del que ara sofrem, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà sempre. I nosaltres no apuntem a això que veiem, sinó a allò que no veiem, perquè les coses que veiem passen, però les que no veiem duren per sempre. El nostre cos, que és la casa i el tabernacle de Déu a la terra, serà destruït, però sabem que tenim al cel un altre edifici, un temple que és obra de Déu, no fet de mà d'homes, etern.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 3,20-35)

En aquell temps, Jesús entrà a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent que no els quedava temps ni de menjar. Quan els seus sentiren dir el que feia hi anaren per endur-se'l, perquè deien que havia perdut el seny. Per altra banda, els mestres de la Llei que havien vingut de Jerusalem deien que estava posseït per Beel-Zebul, i que treia els dimonis pel poder del rei dels dimonis. Jesús els cridà i els rebatia valent-se de paràboles. Els deia: «Com pot ser que Satanàs vulgui treure fora Satanàs? Si un reialme es divideix en faccions que lluiten les unes contra les altres no pot durar gaire temps. I si dins d'una família hi ha divisions, tampoc no pot durar. Igualment, si el regne de Satanàs s'ha dividit en faccions que lluiten entre elles ja no se sosté: no pot pas durar. A casa d'un guerrer valent ningú no pot penetrar-hi per prendre-li el que té sense encadenar-lo abans; només així li podrà saquejar la casa. Us ho dic amb tota veritat: Per més pecats que un home cometés i per més blasfèmies que proferís, Déu està disposat a perdonar-lo, però el qui injuria l'Esperit Sant, Déu no el perdonarà mai i sempre serà reu del seu pecat.» Jesús va fer aquesta afirmació perquè deien que tenia un esperit maligne. Després arribà la seva mare amb els seus familiars, i de fora estant el fan cridar. La gent que seia al voltant d'ell li diu: «La vostra mare i els vostres parents són aquí fora, que us volen veure.» Ell els respon: «Qui són la meua mare i els meus parents?» Llavors mirant els que seien tot al voltant, diu: «Aquests són la meua mare i els meus familiars: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meua parenta, la meua mare.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 3,9-15)

Quando Adán comió del árbol, el Señor lo llamó y le dijo: «¿Dónde estás?». Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí». El Señor Dios le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo?, ¿es que has comido del árbol del que te prohibí comer?». Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto y comí». El Señor Dios dijo a la mujer: «¿Qué has hecho?». La mujer respondió: «La serpiente me sedujo y comí». El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, maldita tú entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; pongo hostilidad entre ti y la mujer, entre tu descendencia y su descendencia; esta te aplastará la cabeza cuando tú la hieras en el talón».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 4,13-5,1)

Hermanos: Teniendo el mismo espíritu de fe, según lo que está escrito: «Creí, por eso hablé», también nosotros creemos y por eso hablamos; sabiendo que quien resucitó al Señor Jesús también nos resucitará a nosotros con Jesús y nos presentará con vosotros ante él. Pues todo esto es para vuestro bien, a fin de que cuantos más reciban la gracia, mayor sea el agradecimiento, para gloria de Dios. Por eso, no nos acobardamos, sino que, aun cuando nuestro hombre exterior se vaya desmoronando, nuestro hombre interior se va renovando día a día. Pues la leve tribulación presente nos proporciona una inmensa e incalculable cara de gloria. Ya que no nos fijamos en lo que se ve, sino en lo que no se ve; en efecto, lo que se ve es transitorio; lo que no se ve es eterno. Porque sabemos que si se destruye esta nuestra morada terrena, tenemos un sólido edificio que viene de Dios, una morada que no ha sido construida por manos humanas, es eterna y está en los cielos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 3,20-35)

En aquel tiempo, Jesús llegó a casa con sus discípulos y de nuevo se juntó tanta gente que no los dejaban ni comer. Al enterarse su familia, vinieron a llevárselo, porque se decía que estaba fuera de sí. Y los escribas que habían bajado de Jerusalén decían: «Tiene dentro a Belzebú y expulsa a los demonios con el poder del jefe de los demonios».

Él los invitó a acercarse y les hablaba en parábolas: «¿Cómo va a echar Satanás a Satanás? Un reino dividido internamente no puede subsistir; una familia dividida no puede subsistir. Si Satanás se rebela contra sí mismo, para hacerse la guerra, no puede subsistir, está perdido. Nadie puede meterse en casa de un hombre forzudo para arramblar con su ajuar, si primero no lo ata; entonces podrá arramblar con la casa.

En verdad os digo, todo se les podrá perdonar a los hombres: los pecados y cualquier blasfemia que digan; pero el que blasfeme contra el Espíritu Santo no tendrá perdón jamás, cargará con su pecado para siempre». Se refería a los que decían que tenía dentro un espíritu inhumano.

Llegan su madre y sus hermanos y, desde fuera, lo mandaron llamar. La gente que tenía sentada alrededor le dice: «Mira, tu madre y tus hermanos y tus hermanas están fuera y te buscan». Él les pregunta: «¿Quiénes son mi madre y mis hermanos?». Y mirando a los que estaban sentados alrededor, dice: «Estos son mi madre y mis hermanos. El que haga la voluntad de Dios, ese es mi hermano y mi hermana y mi madre».